

Sag C-230/21**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

9. april 2021

Forelæggende ret:

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien)

Afgørelse af:

6. april 2021

Sagsøger:

X, der handler i eget navn og i sin egenskab af legal repræsentant for sine mindreårige børn Y og Z

Sagsøgt:

Belgische Staat

Hovedsagens genstand

Sagsøgeren har ved Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (domstol i udlændingeretlige sager) anlagt sag med påstand om annullation af to afgørelser truffet af den befuldmægtigede for minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (ministeren for sociale anliggender, offentlig sundhed, asyl og migration) den 17. marts 2020, hvorved denne afslog give hende visum til familiesammenføring med sin datter, der i Belgien var anerkendt som flygtning, samt afslog at give humanitært visum til hendes to mindreårige sønner.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkningen af begrebet »uledsaget mindreårig« som omhandlet i artikel 2, litra f), jf. artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86.

Præjudicielle spørgsmål

Skal EU-retten, især artikel 2, litra f), sammenholdt med artikel 10, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, fortolkes således, at en »uledsaget mindreårig« flygtning, der opholder sig i en medlemsstat, ifølge den nationale ret skal være »ugift« for at få ret til familiesammenføring med førstegradsslægninge i lige opstigende linje?

Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, kan en mindreårig flygtning, hvis ægteskab indgået i udlandet ikke anerkendes af hensyn til den offentlige orden, da betragtes som en »uledsaget mindreårig« som omhandlet i artikel 2, litra f), og artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/86?

Anførte EU-retlige forskrifter

Artikel 2, litra f), og artikel 10, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring

Artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne

Meddelelse af 3. april 2014 fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om retningslinjer for anvendelsen af Rådets direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring

Anførte nationalretlige forskrifter

Artikel 9, artikel 10, §1, stk. 1, nr. 7), artikel 13 og artikel 61/14 i wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (lov af 15.12.1980 om udlændinges indrejse, ophold og etablering på samt udvisning fra det nationale område, herefter »udlændingeloven«)

Artikel 21, 27 og 35 i Wetboek van internationaal privaatrecht (lovbogen om international privatret, herefter »WIPR«)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgerens datter (født 02/02/2001) blev som mindreårig i december 2016 gift i Libanon med Y.B., som havde gyldig opholdstilladelse i Belgien.

- 2 Hun kom til Belgien i august 2017. Tjenesten for udlændingesager anerkendte ikke hendes ægteskab, fordi der var tale om et ægteskab med et barn, hvilket anses for at være i strid med den offentlige orden. I september 2018 blev hun anerkendt som flygtning.
- 3 Sagsøgeren indgav i december 2018 en ansøgning til den belgiske repræsentation i Beirut (Libanon) om visum med henblik på familiesammenføring for at slutte sig til sin datter i Belgien, samt om to humanitære visa til sine mindreårige sønner.
- 4 Den befuldmægtigede for ministeren for sociale anliggender, offentlig sundhed, asyl og migration (herefter »ministeren«) afslog i juni 2019 at give sagsøgeren visum til familiesammenføring og humanitære visa til sagsøgerens sønner. Disse to afgørelser blev i november 2019 annulleret af Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.
- 5 I marts 2020 traf ministerens befuldmægtigede nye afgørelser, hvorved de nævnte ansøgninger på ny blev afslået. Nærmere bestemt anførtes i afslaget, at datterens ægteskab i henhold til WIPR's artikel 27 er et retsgyldigt ægteskab i hendes oprindelsesland, og at det følgelig ikke kan afvises, at hun i sit oprindelsesland allerede havde opbygget sin egen kernefamilie (gezinscel), og at hun allerede inden sin ankomst til Belgien ikke længere tilhørte sine forældres kernefamilie (gezinskern). Det ville være diskriminerende og selvmodsigende at hævde, at hun stadig tilhørte kernefamilien og derfor kunne lade forældrene slutte sig til hende.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 6 Ifølge ministerens befuldmægtigede opfylder sagsøgeren ikke kravene i udlændingelovens artikel 10, §1, stk. 1, nr. 7), da hendes datter allerede før sin ankomst til Belgien ikke længere indgik i forældrenes kernefamilie som følge af sit ægteskab, der var retsgyldigt indgået i hjemlandet. I henhold til udlændingelovens artikel 10, §1, stk. 1, nr. 4). og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86 består kernefamilien nemlig af ægtefællerne og mindreårige ugifte børn.
- 7 Sagsøgeren har i det væsentlige anført, at hverken udlændingeloven eller direktiv 2003/86 kræver, at hendes datter skal være ugift. Hendes datters ægteskab blev desuden ikke anerkendt i Belgien. Hun anfører, at datteren for at få ret til familiesammenføring med sine forældre blot skal være mindreårig og uledsaget som omhandlet i artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86 for at have ret til familiesammenføring med sine forældre, hvilket der her er tale om.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 8 Den forelæggende ret har nærmere bestemt anført, at Domstolen, for så vidt det er retten bekendt, endnu ikke har udtalt sig om spørgsmålet, om en (mindreårig) flygtninge-referenceperson skal være »ugift«.

- 9 Ifølge den forelæggende ret fremgår det af Domstolens retspraksis (dom af 13.11.1990, Marleasing, C-106/89, præmis 8), at begreberne vedrørende familiesammenføring i den belgiske udlændingelovgivning så vidt muligt skal fortolkes i lyset af direktiv 2003/86.
- 10 Den anfører, at den situation, som sagsøgerens datter befinder sig i, svarer til den situation, som en »uledsaget mindreårig« som omhandlet i artikel 10, stk. 3, litra a), jf. artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86 befinder sig i, da der i dette direktiv intet anføres om den pågældendes ægteskabelige status, såfremt flygtninge-referencepersonen er en »uledsaget mindreårig«. Datteren giftede sig ganske vist i Libanon i 2016 med sin nuværende »partner«, men dette (barne)ægteskab er ikke anerkendt af de belgiske myndigheder.
- 11 Den forelæggende ret bemærker, at ifølge sagsøgte skal de »mindreårige børn« i artikel 4 i direktiv 2003/86 være ugifte for at komme i betragtning til familiesammenføring med en referenceperson, der har ophold i en medlemsstat, og at det derfor er diskriminerende og selvmodsigende, hvis gifte mindreårige med anerkendt flygtningestatus må lade deres forældre slutte sig til dem henblik på familiesammenføring.
- 12 Den forelæggende ret ønsker da også oplyst af Domstolen, om begrebet »uledsaget mindreårig« flygtning indebærer, at denne skal være ugift for at have ret til familiesammenføring med slægtninge i lige opstigende linje, selv om dette som sådant ikke er angivet i definitionen i direktiv 2003/86, samt hvilken betydning et ikke anerkendt udenlandsk ægteskab har for definitionen af »uledsaget mindreårig«.